

wiążący konkretnej treści warunków przyznawania odszkodowań, które przedsiębiorstwo to ma stosować, nawet wtedy, gdy prawo krajowe przyznaje mu jedynie możliwość uznania tego rodzaju warunków przyznawania odszkodowań za bezskuteczne?

- 2) Czy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwo kolejowe może wyłączyć zobowiązanie do zapłaty odszkodowania w przypadkach siły wyższej bądź to w drodze zastosowania per analogiam podstaw wyłączenia odpowiedzialności określonych w rozporządzeniach (WE) nr 261/2004, (UE) nr 1177/2010 lub (UE) nr 181/2011 bądź też poprzez zastosowanie podstaw zwolnienia z odpowiedzialności zawartych w art. 32 ust. 2 przepisów ujednoliconych o umowie międzynarodowego przewozu osób i bagażu kolejami (CIV, załącznik I do rozporządzenia) również w razie zaistnienia okoliczności uzasadniających przyznanie odszkodowania?

(¹) Dz.U. L 315, s. 14

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 13 października 2011 r. — Laurence Prinz przeciwko Region Hannover

(Sprawa C-523/11)

(2012/C 13/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Hannover

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Laurence Prinz

Strona pozwana: Region Hannover

Pytanie prejudycjalne

Czy ma miejsce nieuzasadnione z punktu widzenia prawa wspólnotowego ograniczenie przyznanego obywatelom Unii przez art. 20, 21 TFUE prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu, jeżeli obywatelce niemieckiej, która ma stałe miejsce zamieszkania w kraju i pobiera naukę w placówce edukacyjnej w państwie członkowskim Unii Europejskiej, stypendium edukacyjne jest przyznawane zgodnie z Bundesausbildungsförderungsgesetz (ustawą federalną o wspieraniu edukacji, „BAföG”) na pobieranie nauki w tej zagranicznej placówce jedynie na okres roku, ponieważ w momencie rozpoczęcia pobytu za granicą nie miała ona miejsca stałego zamieszkania w kraju od co najmniej trzech lat?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 20 października 2011 r. — Novartis Pharma GmbH przeciwko Apozyt GmbH

(Sprawa C-535/11)

(2012/C 13/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Novartis Pharma GmbH

Strona pozwana: Apozyt GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie „wyprodukowane” zawarte w pkt 1 zdanie pierwsze załącznika do rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków (¹) obejmuje również takie procesy, w przypadku których częściowe ilości opracowanych i produkowanych według wymienionych tam procedur gotowych produktów leczniczych są według recepty i zgodnie z zaleceniem lekarza przelewane do innego pojemnika, jeżeli wskutek tego nie zostaje zmieniony skład produktu leczniczego, a więc w szczególności wytwarzanie gotowych zastrzyków w postaci strzykawek, które zostały wypełnione lekarstwem dopuszczonym na podstawie rozporządzenia?

(¹) Dz.U. L 136, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien (Austria) w dniu 20 października 2011 r. — Bundeswettbewerbsbehörde przeciwko Donau Chemie AG i in.

(Sprawa C-536/11)

(2012/C 13/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bundeswettbewerbsbehörde

Strony pozwane: Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, Ashland Südchemie Hantos GmbH

Inni uczestnicy: Bundeskartellanwalt, Verband Druck & Medientechnik

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawo Unii, w szczególności w odniesieniu do wyroku Trybunału z dnia 14 czerwca 2011 r. w sprawie C-360/09 Pfeleiderer, sprzeciwia się krajowemu przepisowi prawa antymonopolowego, który uzależnia udzielenie osobom trzecim niebiorącym udziału w postępowaniu dostępu do akt postępowania przed sądem antymonopolowym w celu przygotowania skarg o naprawienie szkody wobec uczestników kartelu (także) w postępowaniu, w którym znajduje zastosowanie art. 101 lub art. 102 TFUE w związku z rozporządzeniem 1/2003/WE⁽¹⁾, bez wyjątku od zgody wszystkich uczestników postępowania i nie umożliwia sądowi w konkretnym przypadku wyważenia interesów chronionych prawem Unii dla ustalenia warunków, którym podlega udzielenie lub odmowa dostępu do akt?

W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

2) Czy prawo Unii sprzeciwia się takiemu przepisowi krajowemu w sytuacji, gdy dotyczy on wprawdzie w tym samym stopniu czysto krajowych postępowań antymonopolowych i również nie zawiera żadnych szczególnych przepisów dotyczących dokumentów udostępnionych przez przedsiębiorstwa, które zdecydowały się na współpracę, natomiast porównywalne przepisy krajowe w innych rodzajach postępowań w szczególności w spornym i niespornym postępowaniu cywilnym oraz w postępowaniu karnym umożliwiają dostęp do akt również bez zgody stron pod warunkiem, że niebiorąca udziału w postępowaniu osoba trzecia uwiarygodni interes prawny w dostępie do akt, a przeważające interesy innych osób lub przeważający interes publiczny nie sprzeciwiają się temu w konkretnym przypadku?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu, Dz.U. L 1, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 26 października 2011 r. — Dansk Jurist- og Økonomforbund reprezentujący Erika Toftgaard przeciwko Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Sprawa C-546/11)

(2012/C 13/12)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dansk Jurist- og Økonomforbund reprezentujący Erika Toftgaard

Strona pozwana: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 6 ust. 2 dyrektywy w sprawie równego traktowania⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że państwa członkowskie mogą uznać, że nie stanowi dyskryminacji ze względu na wiek ustalanie ograniczeń wiekowych w dostępie do systemów zabezpieczenia społecznego pracowników lub uprawnieniu do niego jedynie w zakresie, w jakim te systemy zabezpieczenia społecznego dotyczą świadczeń emerytalnych lub inwalidzkich?

2) Czy wykładni tego art. 6 ust. 2 należy dokonywać w ten sposób, że możliwość ustalenia ograniczeń wiekowych dotyczy tylko przystąpienia do systemu, czy też należy go rozumieć w taki sposób, że ta możliwość ustalenia ograniczeń wiekowych dotyczy również uprawnienia do wypłaty świadczeń z tego systemu?

3) Jeżeli na pytanie 1 należy udzielić odpowiedzi przeczącej:

Czy użyte w tym art. 6 ust. 2 pojęcie „systemów zabezpieczenia społecznego pracowników” obejmuje system taki jak zasady wypłaty wynagrodzenia za pozostawanie w dyspozycji pracodawcy, o którym mowa w § 32 ust. 1 duńskiej ustawy o służbie cywilnej, zgodnie z którym członek korpusu służby cywilnej może, w ramach szczególnej ochrony przed zwolnieniem z pracy spowodowanym likwidacją jego stanowiska, zachować swoje dotychczasowe wynagrodzenie przez okres trzech lat i doliczyć ten okres do swego stażu emerytalnego, jeśli pozostaje on w dyspozycji pracodawcy [i jest gotów] do zajęcia innego odpowiedniego stanowiska?

4) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy w sprawie równego traktowania należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak § 32 ust. 4 pkt 2 duńskiej ustawy o służbie cywilnej, zgodnie z którym wynagrodzenie za pozostawanie w dyspozycji pracodawcy nie jest wypłacane członkowi korpusu służby cywilnej, którego jego stanowisko zostało zlikwidowane, jeśli osiągnął on wiek, w którym może otrzymać emeryturę podstawową?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-547/11)

(2012/C 13/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Grespan, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska